

[Hjermind.]

steriet har Mulighed for ogsaa at slutte en Akkord med en tilbagebetalingspligtig.

I Tilbagebetalingsloven foreslaas den samme Ændring vedrørende Skattefradraget, den samme Tilføjelse angaaende Finansministeriets Beføjelse til at træffe Bestemmelse om Betalingsperiodens Længde og de nærmere Vilkaar for Beløbets Betaling, og der gives i denne Lov tillige ved Ændringsforslag Nr. 3 udtrykkelig Hjælp til at bringe Spørgsmaalet, om den paagældende Person eller det paagældende Firma har handlet efter Ordre eller Anvisning af lovlig dansk Myndighed, for Domstolene. Der har fra alle Sider været Enighed om, at denne Regel var rimelig, men man har samtidig i Betænkningen ønsket at give Udtryk for, at Udvalget herved forudsætter, at en saadan Indbringelse ikke kan faa opsættende Virkning med Hensyn til Betalingspligten.

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger foreslaas gennemført uændret i den Skikkelse, hvori det er fremsat af den højtærede Handelsminister.

Jeg kan tilføje, at Udvalget formentlig til tredje Behandling vil stille tre smaa Ændringsforslag, der kun tilsigter at bringe disse Love i Overensstemmelse med den nylig gennemførte Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946.

Som det vil fremgaa af Betænkningen og det langvarige Arbejde, det nedsatte Udvalg har haft, har man i Udvalget fundet det nødvendigt at beskæftige sig med de Resultater, der er opnaaet i den gældende Lovgivning, og med de Erfaringer, Administrationen af denne Lovgivning har medført, og man har i denne Forbindelse ganske særlig beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvornaar Administrationen af alle disse Sager kunde være afsluttet. Dette har utvivlsomt været det vigtigste Punkt for Udvalgets Arbejde. Det blev i Begyndelsen af Forhandlingerne oplyst, at Revisionsudvalget for tyske Betalinger paa Baggrund af de hidtidige Erfaringer skønnede, at der vilde hengaa mindst 5 Aar, inden Sagerne var afsluttet. Dette Skøn blev, saa vidt jeg har forstaaet, afgivet paa Grundlag af, at der dengang skønsmæssigt var opgivet følgende Sager: ca. 1 670 Industri- og Haandværksleverancer, inkl. Automobil- og Skibsreparationer, ca. 1 060 angaaende Entreprenører, ca. 2 800 angaaende Vognmænd og ca. 6 000 angaaende andre Leverandører og Betalingsmodtagere. Man maatte tilmed gaa ud fra, at disse Sagers Antal

vilde stige ret betydeligt, og det har ogsaa vist sig, at alene Vognmandssagerne i de sidste Par Maaneder er steget fra ca. 2 800 til ca. 15 000 Sager, og det er naturligvis helt klart, at der ikke mindst under Hensyn til den Mangel paa kvalificeret Arbejdskraft, der raader inden for Administrationen, vil gaa længere Tid, inden saadanne Sager er færdiggjort. Dette vil ogsaa være Tilfældet, fordi det i Vognmandssagerne viser sig, at Materialet er ret mangelfuldt, og at Kørselsedlerne er ført med megen Unøjagtighed, saaledes at der i mange af disse Sager, for ikke at sige de fleste, ogsaa vil være Spørgsmaal om en Prisovertrædelse. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at visse Vognmænd har været saa glemssomme, at de har opført den samme Kørsel ikke bare 2, men baade 3 og 4 Gange, og at der er Vognmænd, som har udvist en saadan Flid, at de, naar man nu bagefter lægger deres Kørselsedler sammen, kan se, at de har kørt ikke blot i alle Døgnet 24 Timer, men i 30 Timer eller mere i Døgnet. En saadan særlig Indsats vil jo blive paaskønnet, uanset de paagældendes Tilbagebetalinger, af Prismsyndigheder, Politi- og Anklagemyndighed.

Man har i Udvalget været enig om i Betænkningen at give Udtryk for, at en Fremskyndelse af disse Sager, eventuelt ved en Ændring i Administrationen, var nødvendig, og man har i den Anledning overvejet at lægge en Del af Sagerne ud til Afgørelse lokalt, f. Eks. i de enkelte Retskredse, hvor man maa gaa ud fra, at der er større Lokalkendskab til de paagældende Personer, eller ogsaa ved en Udsendelse af Embedsmænd, der skulde træde i Forbindelse med de Folk, der havde det lokale Kendskab. Den højtærede Handelsminister har med Udvalget været enig i, at en Fremskyndelse af disse Sager er nødvendig, men paa det Grundlag, der forelaa for Udvalget, og under Hensyntagen til de tekniske Vanskeligheder, en Ændring i denne Retning maatte forventes at give, har Udvalget afstaaet fra at stille et Ændringsforslag herom, men har opfordret den højtærede Minister til at søge gennemført en hurtigere Afgørelse og om fornødent fremsætte Lovforslag herom.

Jeg kan for mit eget Partis Vedkommende tilføje, at det er med overordentlig stor Betænkelse, vi ser, at Behandlingen af disse Sager vil strække sig over en saa lang Periode, som der her er Tale om. Man kan jo se, at en Færdiggørelse vil være ikke blot 5 Aar, men betydelig længere, saaledes at det rigtige Antal Aar for Færdiggørelsen vel snarere vil blive 8—10 efter den nuværende Administrationsordning.